

Iso on mies, mutta niin on fillarikin. Mittojen mukaan tehty.

PITKÄ PYÖRÄTUOLISSA

Vihdoinko yhdenvertaisena keskipituisten kanssa?

Esteetön liikkuminen. Asia on jatkuvasti esillä ja hyvä niin. Turussa on jopa palkattu erityinen esteettömyysasiamies, joka ammatiltaan on ympäristö- ja kaavoitusvirastossa työskentelevä rakennusarkkitehti. Esteettömyydestä ympäristöstä puhuttaessa (ja suunniteltaessa?) huomio yleensä suunnataan alhaalle, puhutaan maassa olevista esteistä. Pitkien ihmisten kyseessä ollen esteitä on myös ylhäällä. Se monesti unohtuu keskipituisten kanssa ihailemiselta sekä asioista päättäviltä. Yhteiskunnassa ei pidetä huolta siitä, että tilat olisivat myös ylöspäin esteettömiä. Haastateltavana on nyt yli kaksimetrinen mies, - jonka "tunnette" ennestään - Pekka Pelkonen.

Onko mieleesi jäänyt erityisesti jokin tapaus, missä pääsi oli pahemmin vaarassa?

Tapiolassa kuljin kerran talon katoksen alta ja olin lyödä pääni katossa roikkuvaan oven rautaiseen stoppinuppiin. Katos oli vain noin 210cm korkea ja nuppi, joka yleensä on maassa, olikin katossa. Se oli musta, ei mitään väriä tai varoitusta ollut nupin olemassaolosta.

Olit nuori ja nopea, harjaantunut kumartelemaan yläpuolisille esteille, kuten pitkät yleensäkin. Ja onneksi et ollut näkövammainen pitkä. Miten käynee, kun pitkiä alkaa enenevästi olla vanhassa ikäluokassa eivätkä väistoreaktiot ole enää riittävän nopeita. "Yläesteellisyys" pitäisi saada poistetuksi lailla. Nykyään käytät pyörätuolia, olet alempana. Oletko vihdoinkin yhdenvertainen keskipituisten kuljijoiden kanssa, kun yläesteet ovat sinulta poistuneet? Eli että Sinulla ja muilla pt:laisilla on samat esteet: liian kapeita luiskia, luiskattomuutta, suojatien molemmissa päissä korkeat rotvalliin reunat, nupukivetyksiä, pysäkit eivät ole esteettömiä, joten niiltä ei pääse edes matalalattiavaunuun jne.

En ole pyörätuolissakaan yhdenvertainen liikkuja. Pt:ni on kooltaan isompi, leveämpi, ja silloin kapeikkoja on enemmän. Ovet ovat standardimitoitettuja, siksi rystyseni ovat usein verillä. Myös kauppojen kassojen välit ovat kapeat. Saattaa olla yksi lastenvaunuvälillä varustettu läpimeno, mutta siinäkin on aina "tavallisia" jonottajia ja pisimmät jonot. Eli kiikkiin jään tai hälärit soimaan, jos väkisin tunkean läpi kolhien tolppia.

Kokoni ja pyörätuolini ovat esteenä monessa paikassa liikkumiselle, esimerkiksi Linnanmäellä. Siellä oli kesällä kivaa katsella, kun toiset hurvittelivat laitteissa. Kahteen vehkeeseen pääsin! Maailmanpyörään! Siellä jopa kiilattiin luvalla, kun jouduimme kiertämään takakautta kyytiin. Ja maisemajunaan! Siihen jouduin nostamaan itse pyörätuolin kaiteen yli, kun se ei mahtunutkaan portista sisäänmenolaiturille. Jouduin istumaan kaiteella hajareisin, iso pyörätuolini käsissäni...auts! Huvipuiston alueella oli jyrkkiä mäkiä ja paljon portaita.

Mutta ei se sen helpompaa ollut Särkänniemessäkään. Ylämäkiin kysytään voimia ja alamäkiin parkkiintuneita käsiä - pyöräilyhanskat haussa - ja esteetöntä kulkutilaa.